

FRAM KAMERATER

JUNI

Innhold:

LEDER: Lær av andre	2
RV; Hvordan komme igang	3
Valgkampinnspurten vil bli en stor..	4
Norden..atomfri sone:Hva mener RV	5
Opplegg for lagsmøte om valget	6
Studiene av Hva MÅ Gjøres	7
Om høstplanen	8
Arbeidsprogram-disk:	
De eldre	10
Om helse-, sosial- og trygdpolitikk	11
Proteksjonisme - et klassekrav	13
Proteksjonisme er reaksjonært	14
KK- Gjennreis arbeiderkorrespondansen	15
Oppsummering av 1.mai-arb i Tr.h.	16
Kvinneundertrykkinga i p. må bekjemp	18
Vedtak i DSAU om kvinneutvalg o.l.	21
Fram for Leninismen, for en sterk øk	22
Sommerleir. Melding om leirene	23
Atompassifisme-vår tids brukne gever	24
Om foreverepolitikken - lagsdisk	26
Svar til Øivind, DS (jfr April-FK)	27
Om rekruttering av tidligere NKSere	29

Friest for innlegg til neste nr: ons. 19/8
(kommer ikke noe i juli-august) (det er lov å levere
innlegg tidligere også)

LÆR AV ANDRE!

I 'HVA MÅ GJØRES?' skreiv Lenin:

"Tilfellet med de russiske sosialdemokratene gir et godt bilde av det allmenne europeiske fenomenet (...) at den svært etterlengta friheten til å kritisere ikke medfører at en teori blir skifta ut med en annen, men frihet fra all helhetlig og veloverveid teori. Det medfører eklektisme og mangel på prinsipper. De som har den minste kjennskap til den nåværende tilstanden i bevegelsen vår, kan ikke unngå å se at den breie spredninga av marxismen blei fulgt av ei viss senkning av det teoretiske nivået. Ganske mange folk med svært lite, og til og med total mangel på skoloring, gikk med i bevegelsen fordi den hadde praktisk betydning og praktisk framgang." (s.32)

Dette gir etter mitt syn en treffende beskrivelse av hva som har skjedd også i vårt parti, og det stiller spørsmålet om studier og skoloring på dagsorden. Synet på teori, skoloringsnivået er utvilsomt et nøkkelspørsmål for å forstå den nåværende tilstanden i partiet vårt.

Hvorfor har det blitt slik - hvorfor har ikke skoloring og teoretisk arbeid vært en integrert del av vår virksomhet i alle år?

Skal jeg forsøke å svare, vil jeg trekke fram to saker. For det første har vi ikke tilstrekkelig forstått at skoloring er noe mere enn å lese i ei bok. Den marxist-leninistiske teorien er en vitenskap, og det krever anstrengelse, arbeid, rettleiing og undervisning om en skal tilegne seg den. Det betyr at det krever tid og hjelp - et virkelig alvorlig ment forsøk på å utbre kjennskapet til den marxist-leninistiske teorien forutsetter at ledelsen på den ene sida organiserer studiene og gir rettleiing og hjelp, og sier hvilke andre ting kameratene ikke skal drive med når de studerer. I stedet for å bruke sjølstudier som et supplement, har dette vært hovedmetoden vår. Skal vi forbedre vårt teoretiske arbeid må vi rette på dette.

Men for det andre er det neppe tvil om at betydninga av teori er for dårlig forstått, og endog blir avvist. Marxismen-leninismen er et produkt av både teoretisk og analytisk arbeid på den ene sida, og av arbeiderklassens utallige kamper på den andre sida. Generasjoner før oss har gjennom sitt eget blod og arbeid frambrakt det råmateriale som teoretikerne har bearbeidet og nedfelt i litteraturen - som den marxist-leninistiske teorien. Teorien om proletar-diktaturet blei utvikla av Marx på grunnlag av de dyrekjøpte erfaringene fra Pariserkommunen i 1871.

Ved å studere og tilegne oss - og ta i bruk - denne teorien drar vi direkte nytte av det arbeidet generasjoner før oss har gjort. De som avviser teorien og studiene, avviser derfor i virkeligheten verdien av andres erfaringer, vil ikke lære av andre og stoler bar på sin egen nese.

Skal vi forbedre vårt teoretiske arbeid må vi derfor også føre kamp mot denne ideologiske retninga som hevder at en veit alt best sjøl

I våre planer framover nå vil det bli lagt stor vekt på å styrke skoloringa og det teoretiske arbeidet. Skal dette lykkes, må ledelsen være seg bevisst sine oppgaver og ansvar, og vi må alle føre kamp mot den studiefiendtlige ideologien, og lære oss å verdsette innsatsen til generasjonene før oss.

Finn.

RV:

HVORDAN KOMME I GANG?Hvordan har det gått siden siste PK?

Lederen å siste PK stiller spørsmålet: Hva hindrer oss å bruke nye krefter på valgkampen? Da del ideer ble lagt fram. I dag veit vi litt mer om hvordan arbeidet går. Det er både positive og negative ting å trekke fram. I denne artikkelen skal vi berøre opp noen organisatoriske problemer som hindrer oss. Den bygger på undersøkelse i 3 valgkampgrupper. Partifolk må frigjøre krefter.

Dette er første forutsetning for at arbeidet i valgredene skal få framgang. Vi greier ikke å bygge opp et så omfattende arbeid som det en valgkamp er uten å beate folkra i ledelsen. I dag er det fortsatt ofte slik at partikader ikke har fått frigjort krefter til valgarbeid. Det betyr at noe å få kamerater strever med å samle folk til en minimumskonferanse. Partimedlemmer som enda ikke har tatt kontakt med ledelsen i sin rede må ha sikra dette før juli måned. Vi minner igjen om hvilke reder som er prioriterte: Åsheim, Hølstad, Bydnes, Hla, Sverresberg, Raðeneen, Singsaker, Roscaborg, Nardo, Utleira, Strindheim, Samfunnet, +Sjukehuset, TMV, NTH/Sintef. Utafor Tr.heim gjelder sjølsagt det samme-sjøl om problema her blir noe overledea. Folk som ber utafør disse redene eg som ikke vil drive særlig my e på jobb-må vurdere muligheten av å opprette ~~nya~~ arbeid i sin rede-eller

melde seg til innseta i en av de prioriterte reder. Dette bør helst organiseres gjennom laget, og så kan eg tas opp direkte med valgleielsen. (Hølstad P-14-elle + Pedar/Kari direkte)

Uavhengige må først eg fremst få oppgaver-ikke meter.

Ledelsen i enkelte valgkampgrupper har nå vært rundt eg spurt om folk vil delta i arbeid. Så kanskje de til møte: Men-ingen, eller få meter opp. Er det så grunn til å gi opp? Nei- fordi de fleste som blir spurt er positive eg vil gjerne gjøre noe, bare det er konkret eg begrensa. Vi foreslår derfor: Sats først eg fremst på å gi oppgaver til folk. Bare lag meter når det er snake om det. Så-neste runde rundt til RV-sympatisører må bli en runde hvor folk inviteres til å delta på noe få begrensa oppgaver.

Vi gjerne må sikra arbeidet eg legge en konkret dateplan.

Kjerna må i første rekke bygges opp av ansvarlige partikamerater. Det er vi-partimedlemmer som må ta på oss oppgaven som ledere. Vi kan ikke vente dette av RU-ere, NKS-ere eller uavhengige. Ledelsen må sikre et styre eg en plan. Dette må vere en konkret dateplan. F.eks. Lørdag 4/juli skal vi ha første lokale stand. Torsdag 25/juni skal vi ha løpeseddelutdeling i området, søndag 23. august skal vi ha åpent møte etc. Folk må så inviteres med på en eller flere av disse konkrete sakene. Vi tror dette vil gi oss mest krefter. Vil gansv.

VALGKAMPINNEN SPURTEN VIL BLI EN STOR KAMPANJE!

Dette er bare noen få opplysninger om hva som skal skje etter ferien. Mer konkrete planer vil gå ut til valgkampgruppene når RV sitt fylkesstyre har behandla planene på måte i midten av juni.

Men-det er liten grunn till å regne med at dette blir en "høst" på det jamne"! Valgkampinnspurten skal bli en spennende kampanje-der vi dag for dag skal sikre folk som fjerner seg fra borgerskapet og går over til- eller nærmer seg oss. I disse kampanjen skal vi bruke mye kultur, politiske initiativ etc-mer først og fremst mange aktivister sin innsats.

Hva skal skje?

a. Konfrontasjonsmøter. Vi er nå i gang med å sikre konfrontasjonsmøter om faglig, miljø, helse og internasjonalt. Dette legger vi stor vekt på: De andre partiene vil gjerne unngå åpen konfrontasjon med oss. De må tvinges til det!

b. Skolekampanje. Etter skolestart 17. august, legger vi opp til ei kampanje på skolene (fra 24/8). Målet her er først og fremst å nå fram til 11. gangsvelgere.

c. Årets valginnspurtsmøte blir torsdag 3/9 i Samfunnet. På valg-åpninga 31/5- var det mange som ikke stilte opp. Nå har de tjansen til å ta dette igjen. Så-mobilisering til dette møte blir ei viktig oppgave.

Her starter vi på å vise det beste vi har av politi kk og kultur.

d. Delta i radio/TV. For oss blir det deltagelse i 1 radioprogram ~~og 1 TV-program~~. Trolig blir det Kari og Arne som skal stille. Dette er ikke endelig avgjort.

e. Lørdager blir faste standdager- helst for alle valgkampgrupper og for sentralen. Vi regner med å stille med nye politiske initiativ og kultur på de fleste stand etter ferien.

f. Peugeotinnsamling. Dette må bli en viktig sak for alle valgkampgrupper. Vårt mål er å overoppfylle vår lokale målsetting med 15.000 kr. Dersom gruppe ne greier de målsettingene de har fått- er dette realistisk. Men- den må planlegges. Vi kommer trolig med et initiativ her med det første.

Vi er glade for ideer og forslag til innspurten. Send dem direkte til P-14!

Valganav.

NORDEN SOM ATOMFRI SONE: HVA MENER RV?

Iva skal vi gjøre med den "fredsbølgen" som i disse dager ruller inn over Tr. lag? - Ja - det er en virkelig bølge. Foran meg på skrivbordet har jeg bl.a følgende initiativ:

- a. Atomvåpenfritt Norden: Nordisk Ungdomstevne - Stjerda! 26-26. juli.
- b. Sporreskjema til toppene på listene fra "Aksjonen Nei til Atomvåpen".
- c. Brev til listetoppene fra NKP om "avspenning og nedrustning".

A. Hva er strategien til disse initiativene?

Elder - hva vil de? Jeg ser to folkes-trekk. For det første advarer de mot faren for atomkrig og det forferdelige med atomvåpen.

For det andre nevner de ikke med ett ord supermaktene atomopprustning. Det betyr: De har som mål å få til Norden som atomfritt område - uten å nevne hva som truer Norden. - Dette er en strategi som lukker øynene for de krefter som truer med atomvåpen og som etter min mening fører massene fullstendig på avveie.

Men - det er iferd med å bli en ster massebevegelse med nye folk som vil vie mye tid til kampen for freden. For SV og NKP blir dette deres hoved-sak i valgkampen.

B. Hva skal være RV sin strategi?

RV sin strategi er etter min mening nokså klar og kan formuleres i disse punktene:

- a. Gå imot atomopprustning.

- b. Gjøre kampen mot supermaktene atomopprustning til hovedsaken her
- c. Gå inn for å styrke det nasjonale forsvaret mot trusselen fra Sovjet.
- d. Gå inn for å styrke det sivile forsvaret.
- e. Agitere for støtte til folk i 3. verden som kjemper mot supermaktene - særlig Sovjet.

C. Hva skal være vår taktikk?

Etter min mening kan ikke de to strategiske linjene forenes. De ene ledes i dag av krefter som vil skjermes Sovjet mot kritikk. De andre av krefter som ser Sovjets atomopp-rustning som hovedfaren for verdens folk. Vår oppgave blir derfor å legge opp en ~~ny~~ taktikk som trekker folk over til vår strategi - bort fra revisjonistenes. Dette blir ei svært viktig oppgave i valgkampen - langt ut over den betydninga det har for å samle stemmer.

Det er liten tvil om at dette blir en vanskelig oppgave og linja nå diskuteres bl.a her i FK. Vi har nå to initiativ som RV bør støtte og som er i sin forberedelse:

- 1. Kvinnefronten forbereder en fredstafett retta mot supermaktene atomopp-rustning.
- 2. Et faglig initiativ med utgangs punkt i Kjemisk-forbereder en faglig konferanse som tar opp atomtrusselen og som er retta mot supermaktene. Linja med å "gå inn i" disse bevegelsene, har trolig lite for seg - sjøl om vi også skal ta noen initiativ for å påvirke innenfra - Men, i disse grunne til å ha illusjoner om folk

Leif/RV

OPPLEGG FOR LAGSMØTE OM VALGET.

Som vi sa i aprilrutina, gikk vi inn for at laga ette r ferien kon-
sentrerte lagsmøtene i hovedsak til
valgsaker. Her har vi opplegg for et
møte om valginspurten. Vi foreslår
at laga følger dette opplegget ~~ikke~~
dersom det ikke er helt særegne sak
er de vil ta opp.

Forslag til opplegg.

a. Målsetting: Få laget fort i gang
med valgarbeid etter ferien. Sikre
politisk mobilisering på de viktigs-
te sakene.

b. Saker til møte:

1. Valgansvarlig eller formannen leg-
ger fram en plan for lagets arbeid
fram til valget 14.9. Planen må inne-
holde hvilke initiativ laget skal
ta og hva hver enkelt skal gjøre.
Planen må og ha et opplegg for
økonomifinnsamlinga. Denne planen
må legges fram så konkret at den
kan diskuteres ferdig på 45 min.

2. Rollespill om en av to saker:

a. Kampen for freden- eller

b. Hva skal oljepengene brukes
til? Her tenker vi oss at

to stk. holder hver sin innlei-
ing hvor en er HV og en spiller
SV -evnt. DNA, Venster eller NKP.
Vi foreslår at SV prioriteres.

~~Part~~lagsmedlemmene kan også deles
inn for å forsvare et av de to
partene. Vi tror dette er en fin
~~metode~~ metode for å skjerpe oss

på politiske s. (Maks. 10 min. fra hver
siden)

Materiale: 14. juni, RV-hefter om for-
svarspolitikk og oljepenger. Brev

materiale fra SV, -eller de andre
partiene.

Dette møte må planlegges av laget før
ferien slik at folk som skal ha inn-
leiinger får forberedt seg.

Møte bør holdes før 20. august.

Vi tror det kan komme endel ideer fra
dette møte om hvordan vi skal ta inn
initiativ i sluttspurten. Rapporter
ideene direkte til P-14. Det blir
daglig kontervakt på P-14 fra 16. juni

Valgansv.

HVA MÅ GJØRES ?

DSAU har diskutert gjennom opplegget for studiene av 'Hva Må Gjøres?' Vi har vedtatt å satse mye på at disse studiene blir vellykka, og at utbyttet skal bli størst mulig. Vi er av den oppfatning at det materialet som er presentert i Røde Fane ikke er tilstrekkelig til dette. Vi vil derfor sette i verk flere tiltak for at vi skal få størst mulig nytte av disse studiene.

- a) Vi arbeider nå for å utvikle og samle konkret materiale fra vår egen praksis som kan tjene som erfaringsmateriale til de teoretiske linjene som utvikles i Hva Må Gjøres. Dette gjelder særlig diskusjonen om økonomismen, men også diskusjonen om vår organisasjonsmodell vil bli belyst på denne måten. Dette materialet vil bli presentert for laga og medlemmene, enten gjennom 'Fram Kamerater' eller på anna måte.
- b) Rette etter at valgkampen er over vil vi innkalle representanter for alle lag til forberedende studiekonferanser. Kamerater fra DS vil der presentere stoffet og innlede til diskusjon. På denne måten vil vi oppnå at det finnes kamerater i hvert lag som er inne i problemstillingene, og er godt forberedt til å lede studiene i laget.
Etter en konkret vurdering vil noen lag få høve til å sende to deltakere på denne konferansen, men hovedregelsen vil være at hvert lag stiller med en kamerat hver.
- c) Laget på sin side må sharest mulig utpeke eller velge den som skal lede studiene og delta på konferansen. Dette trenger ikke være avdelingsformannen, men hun/han må være mobilisert på oppgava!
- d) På denne bakgrunnen går vi inn for at laga skal avholde sine studiemøter etter konferansen - det vil si i oktober og november. Vi vil ikke legge ned noe forbud mot at dere tar det tidligere, men vi regner med at utbyttet vil være best dersom en drar nytte av konferansene og det materialet DS vil presentere til diskusjonen.

For DSAU, Finn.

OM HØSTPLANEN.

Sjøl om sommeren bare såvidt er i gang, og sommerferien står for døra for de fleste, er tida inne for å tenke på høstens arbeid. DS har enda ikke foretatt noen endelige og detaljerte vedtak om hvordan det skal legges opp, men hovedtrekka er klare.

I den planen som gikk ut i vinter, blei følgende saker prioritert for hele planperioden:

- Valgkampen
- Partiøkonomien
- Skolering
- Organisasjonsarbeid
- KK
- Arbeidet på arbeidsplassene
- Krigsforberedende arbeid.

I tillegg til dette har DS et initiativ for å bedre det internasjonale arbeidet i distriktet.

I første halvår av -81 har vi lagt spesiell vekt på skoleringa med kaderkursene, og vi har lagt ned mye krefter på valgkampen. Vi har vidare jobba endel med økonomien, med KK og med organisasjonsarbeidet.

Det som er gjort har åpenbart bragt resultater. Det materialet vi fikk inn i mai-rutina viser flere hyggelige trekk. Vi kan slå fast at kontingentinngangen er i bedring. Mange lag har økt sine innbetalinger, slik at snittet ligger godt over det det gjorde da vi tok til å arbeide med det i fjor høst. Videre har vi stabilisert medlemstallet, og flere steder både i byen og i distriktet drives det med sirkler og rekruttering. Kaderkursa har i hovedsak vært svært vellykka, sjøl om det har vært ujamnt med deltakelsen.

Sjøl om det finnes store ulikheter rundt omkring, mener vi derfor å ha dekning for å si at partiet i distriktet er i ferd med å konsolideres. Ut over det som er nevnt her, har vi en god del anna materiale som peker i samme retning. Det gir oss en pekepinn om at den retningen som er lagt opp i arbeidet, med stor vekt på indre konsolidering, skolering mm. sammen med enkelte utadretta oppgaver, er riktig. Dette vil derfor bli fulgt opp.

For høsten tenker vi oss at følgende tre saker skal være de viktigste, og de som vi vil satse mye på skal bli vellykka:

1) Studier og skolering.

Dette blir ei svært sentral oppgave til høsten, men også vidare framover. Jeg er av den oppfatning at mange av de problema som m-l-bevegelsen sliter med, kan føres tilbake til alt for liten vekt på å gjøre teorien til eiendom og redskap for de vanlige

medlemmene. Vi kommer derfor til å jobbe mye fra DS sin side for at studiene av 'Hva Må Gjøres?' blir vellykka. Dere kan se et anna sted i bladet hvordan dette vil bli lagt opp.

DSAU vurderer også om vi i tillegg skal treffe andre tiltak på dette området, med særskilte skoleringsstilbud. Dette er tiltak som kanskje ikke gir oss umiddelbar, målbar framgang, men som vi mener er ei investering som er av stor verdi på lengre sikt.

- 2) For det andre vil vi nå satse på å styrke arbeidet på arbeidsplassene; både det faglig-politiske og det partibyggende. Ei viktig side i dette vil være å bruke FMG-studiene til å få et grundig teoretisk oppgjør med økonomismen for å styrke kampen på det teoretiske og politiske området. Den andre sida i dette er at vi satser på å bygge opp et mye sterkere Faglig Utvalg, for å styrke sentralismen på området. Dette håper vi både kan være i stand til å gi mere hjelp og rettleiing til fagligkåderne, og til å oppsummere og videreformidle alle de erfaringer vi har på dette feltet. Utad må målet være å bedre vår innretting og profil som et arbeiderparti.
- 3) Den tredje sentrale oppgava i høst er en rekrutteringsbevegelse. Våre erfaringer fra tidligere, viser at det er gode muligheter for rekruttering etter en såvidt lang periode med sterkt utadretta arbeid som valgkampen. Sjøl om hovedinnrettinga er indre konsolidering, er det både nødvendig og mulig å tilføre partiet nytt blod ved å forfremme de aktivistene som etter hvert vokser fram. Som jeg nevnte er det endel plasser i gang sirkler, og vi har gode erfaringer fra lag som arbeider for å rekruttere - de oppnår gode resultater. I tillegg til å laga organiserer og avviker sirkler, vil DS organisere sirkler som kan samle opp folk der hvor laga ikke har nok deltakere til å kjøre sin egen sirkel.

Dette er de tre viktigste elementene i høstens plan, slik vi forestiller oss den nå. I tillegg til dette må også alle lag avvikle en diskusjon om forsvarspolitikken, og enkelte vil muligens fortsette å arbeide noe med Arbeidsprogrammet.

Ut over dette akter DS å drive med endel saker som dels vil berøre laga bare i korte perioder, dels bare vil berøre noen lag:

- * Som dere vil se et anna sted i FK, arbeider vi for å følge opp diskusjonen om kvinneundertrykkinga i partiet. Vi vil lage et opplegg til frivillig lagsdiskusjon som sendes ut til laga som et tilbud. Vi vil opprette et eget kvinneutvalg 1. oktober.
- * Videre jobber vi for å forbedre vår ledelse av partiet, og utvikle den demokratiske sentralismen. På den ene sida akter vi å styrke kontrollen og oppfølginga med at saker settes ut i livet i samsvar med direktiv. På den andre sida vil vi eksperimentere med metoder som kan gi mere rom for de særegne forholda til hvert enkelt lag, og legge større vekt på at laga har behov for og rett til å utvikle initiativer overfor DS
- * Vi kommer til å fortsette kjøret for å rydde opp i økonomien og utrydde de avvika som finnes i kontigentarbeidet. Målet er å styrke DS' og SK's økonomi. Dette er ei forutsetning for bedre ledelse, for sterkere sentralisme, og dermed også for at laga skal få mere hjelp og rettleiing og ha mere innflytelse over DS' arbeid.

- * Vi har oppretta et eget internasjonalt utvalg, og dette akter vi å opprettholde og gi skikkelige arbeidsvilkår.
- * Vi kommer vidare til å bruke en god del tid og krefter til å jobbe med KK. Vi ligger fortsatt et godt stykke under det nivået som er stilt opp i retningslinjene fra SK. Vi ligger fortsatt ca 20% under det abonnementsstallet vi skal ha for å drive avisa økonomisk forsvarlig, og vi har et stykke igjen til løssalget er godt nok. DS er av den oppfatning at det finnes et markedsgrunnlag for å nå opp til det nivået som er stilt som mål, men vi har ikke fullstendig grep om hvordan arbeidet skal legges opp. Uten at vi veit noe sikkert, antar vi at det vil komme en ny begrensa KK-kampanje i SW sin plan.
- * Endelig vil jeg trekke fram det krigsforberedende arbeidet som et viktig element. Dette vil arte seg som en skarpere deling mellom legalt og illegalt arbeide, med en klarere ekstern profil kombinert med innskjerping av sikkerhetsnormer og vern mot etterretninga til fienden. Og det vil arte seg som en vidare diskusjon om forsvarspolitik og arbeide med organisatoriske saker.

Vel, vel. Dette gjør ikke kray på å være noen endelig ferdigtygd og vedtatt plan - men jeg reager med at hovedstrukturen vil se ut omtrent som dette. Dere får tygge litt på det, og for all del skrike ut hvis noen mener vi tabber eller har utelatt svært viktige saker. Hovedtanken bak dette er en oppfølging av de linjene som blei trukket opp i vinter, tillempa de særegne forholda som partiet i distriktet kjennetegnes av. Vi er fullstendig Apne for synspunkter på dette, gjerne i form av FK-innlegg.

For DSAU, Finn.

ARBEIDSPROGRAMMET

DE ELDRE

Vi mener de eldre er i en spesiell situasjon i samfunnet som gjør at de trenger egen behandling i programmet på lik linje med barn og ungdom. Dette kommer ikke inn under noen av de andre kapitlene. Vi kan ikke bare plasser i eldre under "helsepolitikk", hvor vi krever full dekning av sykehjems plasser. Dette er bare et utkast, vi trenger hjelp og ideer for å lage et skikkelig forslag.

AKP(m-1) anerkjenner den innsatsen de eldre har gjort for samfunnet og går inn for at forholda blir lagt til rette for en trygg og meningsfull alderdom.

Normalt dør mennesket mellom 80-90 år. Men i dag dør de aller fleste av oss av sykdom. Marxist-leninister har i årevis påvist hvordan samfunnsforhold kan virke sykdomsframkallende. For eldre er det spesielle forhold det må taes hensyn til.

Eldre er vare for forandringer og blir fort stemplet som senile eller forvirret hvis de må skifte miljø. Det er derfor avgjærnde at de får bo hjemme så lenge de ønsker det

- Full utbygging og styrking av hjemmehjelp, hjemmesykepleie og andre hjelpeordninger.
- Utbygging av eldrecentre og helsetjeneste for eldre.

fortsett s. 12

ARBEIDSPROGRAMMET.

Kap. 27 om HELSE-, SOSIAL- og TRYGDEPOLITIKK

Avenitt A om Helsepolitikk er for tynnt og defensivt og bør forandres. Vi som har skrevet dette jobber på sykehuset og kjenner derfor best til denne delen av helsestjenesten. Vi håper andre vil gripe pennen og utfylle fra andre områder:

Vi foreslår at det til slutt føyes til noen nye paroler, og at rekkefølgen forandres, slik at det blir stående slik:

- For en kraftig styrking av alle ledd i ~~Helse- og sosialtjenesten~~
 - Full utbygging av primærhelsetjenesten
 - Full utbygging av sykehus og andre institusjoner
 - Dekk behovet for syke- og aldrerhjelp, nei til omgjøring av akutt-sykehus og avdelinger til sykehjem
 - Bemanningsnormene i helsetjenesten er de fleste steder altfor lav, opprett mange nye stillinger.
- Nei til alle nedskjæringer i helse- og sosialtjenesten
- Nei til nedskjæringer ved Rikeshospitalet og Radiumhospitalet
- Nei til nedleggning av småsykehus og fødestuer.
- Staten må opprette nye stillinger slik at eksisterende helse- og sosialinstitusjoner får full drift.
- Legg ned Råitgjerdet.

Begrunnelse

Om utbygging av helseinstitusjoner sier utkastet bare at "vi krever at staten dekker 50% av driftsutgiftene ved de helseinstitusjonene fyikat finner det nødvendig å bygge. Dette går på betalingsordninga og ikke på hva vi mener om institusjonsutbygginga.

Vi må gå offensivt ut og kreve full utbygging. Det holder ikke å bare elsos for å bevare det vi har. Helseinstitusjonene hadde store mangler allerede for nedskjæringene starta. Noen eks fra Regionsykehuset i Trondheim: Mangler kreftavd., avd. for reumatiske lidelser, avd. for plattisk kirurgi, barne- og ungdomspsykiatrisk sengeavd., åltfor liten rehabiliteringa (opptrenings) avd. og venteliste på ortopedisk avd bygde seg opp for nedskjæringene starta.

For å forevare nedbygginga av sykehus, sies det fra regjeringshold at primærhelsetjenesten (helsetjenesten utenfor institusjon + forbyggende tiltak) skal rustes opp. Men om det vil erstatte eller redusere behovet for sykehus, er et stort spørsmål. Noen undersøkelser tyder på at den god primærhelsetjeneste vil avdekke nye behov for sykehusplasser. Om behovet reduseres vil det ta lang tid (minet

15-20 År), og idag bygges sykehus ned uten at primærhelsetjenesten styrkes.

De fleste steder i helsevesenet er bemannings situasjonen altfor dårlig. Det var den også før nedkjøringene starta. På 25 år er arbeidstida redusert med 10 timer (fra 48 til 38 timers uke) Elever regnes ikke så lenger som arbeidskraft. Alt dette har vi fått minimal kompensasjon for. Mange jobber på dispensasjoner fra Arbeidsmiljøloven eller ulovlig for å dekke døgnet. Arbeidspresset er stort. Spesielt på sjuke- og aldershjem setter bemannings situasjonen snevre grenser for aktivitet.

I dag brukes den økonomiske situasjonen og nedkjøringene til å dekke over feil i helsepolitikken fra mange år tilbake. Samtidig øker landets rikdommer gjennom olja. Mye tyder på at sosial nød og sjukeligheten øker (trenger fakta på dette) Vi kan ikke nøye oss med å gå mot nedkjøringene, men aktivt kreve en fullverdig helse- og sosialtjeneste.

Vi vil også ha noe av denne begrunnelsen med i programmet (ikke helse)

Trine, Grete og Inger.

DE ELDRE:

fortsett fra s. 10

- Kraftig øking i trygdeboligbygginga.

Bare i Trondheim står det i dag 800 på venteliste til trygdebolig. Av disse står 90 på "prekær"-liste, dvs. lever virkelig elendig. Blandt eldre i Norge er det mange som lever i direkte nød. Dette er forhold som må bort.

Mange eldre har ressurser som kan brukes til meningsfullt arbeid. Forholda må legges til rette så de som ønsker det kan få lønnet arbeid. Ved overgang til pensjonsalder, må det gies muligheter til gradvis nedtrapping, og rett til å jobbe etter oppnådd pensjonsalder.

Om økonomiske forhold henvises det til kap. 27, B om trygdepolitikk

Trine, Grete og Inger

TIL ARBEIDSPROGRAMDEBATTEN:
 PROTEKSJONISME - ET KLASSEKRAV !

Forslaget til arbeidsprogram har en altfor svak formulering om økonomiske beskyttelses-tiltak. Programmet henviser til at slike tiltak hindrer u-landa i å utvikle egen industri og handel. (S.6, 1. avsnitt)

Men hva er virkeligheten? Japansk elektronikk, engelske klær, sko fra Italia og Portugal, møbler fra Danmark og Fannland oversvømmer det norske markedet og tvinger norsk industri til konkurrs. Tandberg er det mest tragiske eksemplet.

Å opprettholde norsk produksjon av forbruksvarer er viktig både arbeidsmarkedmessig og strategisk. Vi går inn for høyest mulig sjølberging, både nå og under sosialismen. Det er et spør. om å kunne frigjøre seg fra imperialismen på lenger sikt.

Altså: For proteksjonisme innafor utsatte bransjer ! (Forslaget innebærer selvfølgelig brudd med bl.a. EFTA)

Hva så med u-landa? Høge tollgrenser og andre tiltak er ikke til hinder for å inngå te-sidige handelsavtaler med hvilket som helst land. EKS: Avtale om å importere x antall bomullsskjorter fra India pr. år. Kravet om proteksjonisme retta mot i-land må følges opp av krav om økt samhandel med u-landa.

Et annet argument er: Landa som berøres av tollmurer på enkelte vareslag, vil droppe Norge som handelspartner. Her mener jeg bl.a. olja kan brukes som pressmiddel for å opprettholde importen av varer vi ikke sjøl produserer.

Torstein.

PROTEKSJONISME ER REAKSJONÆRT !

Utgangspunktet for dette innlegget er en diskusjon vi hadde i avdelinga om det nye utkastet til Arbeidsprogram. Under diskusjonen om økonomi og industripolitikk mente en kamerat at det viktig krav fra vår side må være å kreve høye tollmurar på endel varer for å beskytte heimemarkedet for "våre" produsenter. Det gjaldt te-ko-industrien fottøy-produksjon i første rekke. Dette fordi disse industriene hadde strategisk betydning (sjølføring) og inneholder mange arbeidsplasser

Jeg mener at en slik tanke i dagens situasjon er reaksjonær. Nå har ikke jeg klart for meg alle økonomiske implikasjoner av ei slikt linje, men det ville utvilsomt bety ei ytterligere innstrammning av et allerede kriseramma internasjonalt varemarked. Hvorvidt Norge vil komme godt ut av det i forholdt til andre industriland pga olje, kan jeg ikke si sikkert, men det var poenget til kameraten med forslaget. Det som slo meg, var at proteksjonistiske handelspolitikk fra "vår" side uten tvil vil ramme de fattige landa i den 3. verden har nå lenge sloss for det som går under navnet "en ny økonomisk verdensordning", og det er en politikk vi støtter. Den innebærer bl. a. at disse landa skal få en økt del av industrimarkedet i verden. Linja med proteksjonisme vil motarbeide ei slik utvikling.

Nå har kameraten opplagt et godt poeng i nødvendigheten av støtte-tiltak til utsatte bransjer her til lands. Jeg kunne godt tenke meg at noen som har bedre greie på internasjonal økonomisk politikk enn meg, kunne bidra med synspunkter. Er proteksjonisme reaksjonært eller progressivt ?

Ole.

GJENREISE ARBEIDERKORRESPONDANSEN !

En KK-konferanse med industrilag for en tid tilbake konkluderte med at avisa var for Oplø-orientert og mangla viktig stoff bl.a. fra arbeidsplassene i vår egen by. Løsningen er enkel: Skal KK bli bedre, må vi gjøre jobben sjøl! KK sentralt og lokalt har ikke krefter til å snuse opp/skrive om alt som bør stå i avisa. Derfor må vi gjenreise arbeiderkorrespondansen.

Kvaliteten på det som sendes inn til KK er ikke tilfredsstillende. Mange sender en kopi av en fagforeningsuttalelse f.eks., og blir forundret over at den aldri kommer på trykk. Her er noen råd om hvordan stoffet bør presenteres:

1. Skriv kort og poengtert.
2. Lag forslag sjøl til overskrift, ingress og undertitler.
3. Send med bilde! (Svart/hvitt, gjerne uframkalt)
4. Lag en egen vri på stoffet istedenfor å referere en uttalelse i det uendelige. Gjerne intervju!
5. Drøvtygg ikke, med hele verdenssituasjonen som innledning og alle tenkelige konklusjoner til slutt. Folk tenker faktisk sjøl!
6. Skriv med et følgebrev om når du ønsker artikkelen rykket inn, slik at du kan forberede et ekstra salgsmøte på jobben. Det kommer garantert til å slå an!

Enkelte kamerater x kvier seg for å skrive til avisa om det de vet pga. verv i fagforeninga og en slags sjelbestemt taushetsplikt. Denne ansvarligheten må vi forsøke å komme til livs dersom KK igjen skal flomme over av smått og stort fra arbeidsplassene landet over !

En i KK-utvalget.

OPPSUMMERING AV 1: MAI ARBEIDET I TRONDHEIM 1981

NOEN TALL, OG ÅRSÅKEN TIL
FRAM - OG TILBAKEGANG I
NOEN SEKSJONER.

Det gikk 1700 i tog, mot 1750 i fjor. Det var framgang i ungdoms-seksjonen, 200 i år, 60 i fjor. Dette skyldes i hovedsak at skolene i vinter har vært ut i kamp mot skolepenger og innstramminger og at vi klarte å lage et opprop blandt elevrådsformenn, 8 av 9 videregående skoler. Det var framgang i anti-imperialistisk seksjon 250 i år, mot 70 i fjor. Økninga her skyldes Irland og Bobby Sands (90 under den parolen)

Vi hadde tilbakegang i faglig seksjonen 160 i år, mot 240 i fjor. Dette skyldes 3 ting: For det første så skjer det svært lite i arbeiderklassen for tia, pr. mars/april. Tariffoppgjørene er oppgitt, og i klubber som ledes av kommunister er det svært lite politisk kamp. For det andre så har det alltid vært lite arbeidere i tog, og flere kommunister har skifta jobb. For det tredje så har arbeidsplasskga problems, økonomien brer seg, og forståelsen for 1.mai og mobilisering til tog er lav. Dessuten hadde vi ingen særegen organisering av 1. mai arbeidet på arbeidsplassene.

De andre seksjonene var "varierende" stabil.

"VID" ELLER "SMAL" PLATTFORM
FORHOLDET TIL SAMORG
"ENHET PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN"(EPKKG)

Vi har i 2 år ikke hatt med EPKKG, i fjor var det mye politisk kamp, men nesten enstemmighet på allmøte. I år liten politisk kamp, men knepent flertall for å ikke ha den med. Argumentasjonen for parolen er i kort-het at det må være en samlingsparole for toget som sier hva toget er for noe - et klassekamptog - og som samtidig avgrenser oss fra at borger 01 (som ikke hører enhetsfronten til) kan gå i toget. Styret mener at hovedparolegrunnlaget sier nok om togets karakter og at 1 mai dagen i seg sjøl og hovedparolene avgrenser, samtidig som at linja med at ingen underparoler kan stri med parolegrunnlaget avgrenser nok. Dessuten mener vi at parolen er feilaktig, taktisk. Mange som går i tog oppfatter ikke sin egen kamp subjektivt, som klassekamp, men vil gjerne bruke 1 mai - dagen.. Derfor mente styret at parolen avgrenset for mye. En annen ting er hvor opptatt folk er av parolen og hvor mange som ikke går i tog pga den. Det er neppe mange. Men det er nettopp fordi FFF er for smalt.

Styret var i utgangspunktet enig om å ha ei "smal" plattform, prioritere stramt. Vi starta på 7 og endte på 14. Her står det ennå motsig. JEG mener at vi må ha få hovedparoler, som trekker ut det absolutt viktigste politiske sakene internasjonalt, nasjonalt og lokalt - 4-5 hovedparoler. Det er klart dette er vanskelig i og med at det politiske situasjonen er nokså "broket", men det er vår oppgave å klarlegge den politiske situasjonen. Eks. Samorg-toget i Odda slo sammen flere ting i en parole. Jeg mener at 14 hovedparoler ikke klargjør hva som er politisk viktig, men tåkelegger - og det er det nok folk som gjør!

For 3 år siden skrev vi ikke brev til Samorg, linja var å ta opp støtte til FFF der vi klarte det.

For 1 år sia skrev vi brev til Samorg, ba om et møte før om mulig å få et enhetstog, der vi skisserte et forslag til parolegrunnlag, samtidig som vi tok opp i klubbene om tilslutning til FFF.

I år skrev vi et liknende brev til Samorg, og henviste til Jern & Metalls krav om ett tog, Kjemisk Rønheim og sosionomforb. krevde det TMV beklage 2 tog, og oppfordret sine medlemmer å gå i tog. Bare Kjemisk gikk bare i FFF.

Utviklinga her er bra. Det vi har lært er at det faktisk går an å ta opp spm. om 1. mai på forskjellig nivå i klubben. Fra det laveste å beklage 2 tog å få vedtatt bra paroler, sjøl om foreniga går i Samorg, til det høyeste nivå å få klubben til å ta avstand fra Samorg-toget og slutte opp om FFF. Dette må vi utvikle lenger til neste år - slik at alle kommunister tar opp 1.mai utfra sine egne forutsetninger, uten sjøl å bli isolert, menrå ha som mål på lang sikt å få klubben, foreniga til å slutte opp om FFF..

Jeg har ingen illusjoner om ett tog i nærmeste framtid, men vi må parallelt med det å arrangere et klassekamptog, sloss for at Samorg-toget blir bedre og bedre. Det finnes eksempler på at MNAnar arrangert egne tog, når Samorg sviker dem og det er bra,!

**SÅ TIL SLUTT: OM ARBEIDET
I FFF, STYRET, SEKSJONENE,
Propaganda OG ØKONOMI.**

I år hadde vi ingen initiativkomite, som tidligere, fordi det tok for mye tid å organisere, dessuten er det sånn at initiativtagerne står der bare på papiret og leder ikke 1. mai arbeidet reelt. Vi fikk endel spm. om hva FFF var for noe, og noe godt svar kunne vi ikke gi. Initiativkomite må vi ha neste år, og noen av dem må draes med i ledelsen.

Styret

Styret brukte lang tid på å konsolidere seg, og vi klarte aldri å få til skikkelig seksjonsledelser, om det var det, hadde styret liten inflytelse.

Den daglige ledelsen på 3 måtte bruke mye tid på praktisk arbeid, parolemaling etc., og klarte aldri det vi satte oss som mål - å komme med sentrale utkjør på viktige områder f.eks. Irland og nedskjeringene i skoleverket.

Vi hadde bra kontakter på et trykkeri i år og fikk trykt løpeseddler og merker meget billig. Dessuten la vi mye vekt på økonomien, og får visstnok et lite overraskud. I fjor var underskuddet på vel 4000 kr.

Valgansvarlig . DS

78 KVINNEUNDERTRYKKINGA I PARTIET MÅ BEKJEMPES !

I mai arrangerte partiet her i distriktet kvinnekonferanse. Repræsentanter fra de fleste avdelingene i Trøndelag var innkalt, og sjøl om langt fra alle møtte, var det en ivrig kvinneforsamling som brukte en hel lørdag til å diskutere kvinneundertrykkinga i partiet.

Målsettinga med konferansen var å få kastlagt hvordan kvinneundertrykkinga i partiet arter seg, årsakene til den og hva vi kan gjøre for å bekjempe den. Vi stilte oss ikke som mål å komme til bunns i spørsmålene, men konferansen var ment som en begynnelse - et startskudd for en debatt som vi håper både mannfolk og kvinnfolk i partiet vil hive seg uti i tida framover.

Innledninga ~~bygde~~ på materiale fra en sentral kvinnekonferanse som ble holdt i fjor. I stikkord slo den fast:

- Høyre i partiet gjør at krava til partimedlemmer generelt senkes. Det er mer "godtatt" å drive med private sysler - i alle fall hvis man er kvinnfolk.
- Det har foregått en særegen kvinneundertrykking i partiet. Kvinnlige partimedlemmer har mindre ledende oppgaver, jobber mest internt, driver lite teoretisk arbeid - men er desto flinkere til å springe med plastikk-poser.
- Kvinnfolk har jevnt over større ansvar for unger, hus og hjem - og får dermed mindre kapasitet til å jobbe politisk.
- Kvinneundertrykkinga i partiet må bekjempes - vi kan ikke bare høflig be den forsvinne. Vi må kvitte oss med den dårlige samvittigheten vår (for at vi ikke er gode nok mødre, flinke nok husmødre osv.) Vi må slåss mot den kravløse høyrelinja. Kort sagt: For å få ei forandring, må vi begynne å gjøre noe sjøl!

Her slutta innledninga - og her begynte vi diskusjonen.

Det var i all hovedsak enighet om de tingene innledninga staka ut, så første del av diskusjonen gikk med til å drøfte årsakene til at det i et kommunistisk parti som AKP eksisterer kvinneundertrykking, kartlegge omfanget og komme med eksempler. I andre del av diskusjonen prøvde vi å skissere forslag til tiltak.

Årsakert il kvinneundertrykkinga i partiet - og hvordan den arter seg.

Her ble det først og fremst slått fast at den generelle kvinneunder-

trykkinga i samfunnet også slår ut i partiet. Det blir stilt mindre krav til kvinnene når det gjelder å utvikle politikk, drive studier, fungere som ledere osv. Derimot blir vi utsatt for det samme presset som gjør seg gjeldende ellers i samfunnet når det gjelder ansvar for unger, hus og hjem. Resultatet av dette blir at kvinnfolk jevnt over får mindre tid til å drive politisk arbeid. Hvis vi ser på den politiske innsatsen kvinnlige partimedlemmer gjør, virker det som flere jenter "springer med plastikkposer", skriver mætereferater (istedenfor å holde innledning), pynter til 1.mai-festen (istedenfor å holde 1.mai-talen) osv. Sjøløst fins det unntak, men som en hovedtendens mente konferansen at dette var situasjonen i store deler av partiet. Vi (og det gjelder både mannfolk og kvinnfolk) tar med oss de rollene vi er tildelt som menn og kvinner i et kapitalistisk Norge inn i partiet. Spesielt skjerpa blir dette når det kommer unger inn i et forhold. Vi kom ikke til enighet om i hvilken grad unger hindrer kvinnlige partimedlemmer i å jobbe politisk. Derimot mente alle at det som regel var kvinnene som måtte bære den største byrden - selv om både moren og faren til ungen(e) var partimedlemmer.

Hvorfor har kvinnlige partimedlemmer funnet seg i dette? - Hvorfor har de ikke gjort opprør? Den viktigste forklaringa ligger vel i at undertrykking innebærer at også kritikk blir undertrykt. Menn har definert spillereglene, og det har vært vanskelig å bli hørt når man har hatt innvendinger. Dett må de mannlige partimedlemmene bære hovedtyngden av ansvaret for. Den andre sida i dette er vel at kvinnerollen i partiet har vært lite forpliktende. Vi har sluppet unna de store oppgavene uten så alt for gode argumenter, vi har skjævet unger og private sysler foran oss når det har vært snakk om å ta en utfordring/hoppe uti noe nytt og vanskelig. Dette har vi - i større grad enn mannfolka - kunnet tillate oss.

Hvilke konsekvenser har dette fått for partiet?

For det første har det ført til at kvinnlige partimedlemmer blir utnyttet alt for dårlig. Vi mener vi har noe å tilføre partiet - i dag går mye av dette tapt (enten fordi vi har for lite kapasitet til å gjøre en skikkelig politisk innsats, eller fordi vi blir satt til praktiske internoppgaver).

For det andre vil ulikt aktivitetsnivå i en familie lett føre til total passivitet for den ene parten - og kanskje på sikt at mannen også

hopper av p.g.a. manglende politisk inspirasjon hjemme. Alt i alt mente konferansen derfor at partiet har alt å vinne på at situasjonen forandres.

Howdan kan kvinneundertrykkinga bekjempes?

Skal vi starte hjemme i familien - eller skal kampen føres i partiet? Her var det enighet om at partiet som helhet må ta et oppgjør med et alvorlig ideologisk avvik. Det er ikke en privatsak at aktiviteten blant kvinnlige og mannlige partimedl. er ujevn, at kvinnene bidrar mindre i politikken. Partiet må derfor ta et kollektivt ansvar for at det skjer ei korrigering. Helt konkret gikk konferansen inn for at det blir gjennomført en diskusjon i hele partiet om kvinneundertrykkinga i AKP. Dette mente vi var nødvendig for å rette søkelyset mot dette problemet - for å få ei politisk avklaring og for å få til ei holdningsendring hos samtlige partimedl. Med holdningsendring mente vi at mannfolka i partiet må bli flinkere til å stille krav til kvinnlige partimedlemmer - kvinnfolka må på sin side bli mer villige til å påta seg oppgaver, ta utfordringer.

På konferansen ble det fattet en del vedtak. Disse er seinere diskutert i den daglige ledelsen her i distriktet, og i all hovedsak går DS/au inn for å etterkomme kravene fra konferansen:

- Det vil bli opprettet et kvinneutvalg for partiet i distriktet i løpet av høsten. Det vil også bli utnevnt en talskvinne for kvinnespørsmål.
- DS tar ansvaret for at det blir laget et opplegg for frivillige lagsdiskusjoner på spørsmålet om kvinneundertrykkinga i partiet. Dett skal være klart innen høsten.

I tillegg gikk kvinnekongressen inn for at det innen utgangen av 1982 blir gjennomført en obligatorisk diskusjon i partiet som helhet om samme spørsmål.

- Konferansen gikk inn for at det ble laget en undersøkelse blant kvinnfolka i partiet om hva slags oppgaver de har, hva slags syn de har på rollen sin i partiet m.v.

DS har foreløpig ikke tatt stilling til om/når dette kan gjennomføres.

Rigmor

VEDTAK I DSAU :

DSAU har diskutert kvinneundertrykkinga i partiet på grunnlag av ei oppsummering fra kvinnekonferansen. AU var i all hovedsak enig i de konklusjonene som konferansen kom til.

AU fatta følgende vedtak om disse sakene:

1. Det skal opprettes et eget kvinneutvalg fra 1.10.81, dvs etter at valgkampen er over.
Grunnen til at det ikke gjøres nå, er at vi må se opprettinga av et slikt utvalg i sammenheng med hele kaderdisponeringa. Når valgkampen er over, kan krefter som er disponert til valgarbeide frigjøres, og vi må gå gjennom hele kaderoppsettinga påny. Vi ser ingen muligheter til å sette av ledende kadre til et kvinneutvalg før etter valgkampen.
2. Det skal utarbeides et opplegg til en frivillig diskusjon i laga om kvinneundertrykkinga i partiet. Dette opplegget skal være klart til utsending rett over ferien.
AU er av den oppfatninga at dette spørsmålet er viktig, og at det er av betydning at det blir diskutert av så mange som mulig. Vi vil imidlertid ikke presse det inn som et obligatorisk møte i en plan som fra før av er stram nok. Likevel er det slik at laga i tillegg til de obligatoriske møtene, gjerne legger inn møter om saker de vil behandle, f.eks. lokale spørsmål, søvne møteisgelser som finnes i laga. osv, osv. Da ser vi svært gjerne at så mange som mulig skal ha muligheten til å føre denne diskusjonen og prøve å bedre vilkåra for de kvinnelige kameratene i partiet.
3. Uten at det blei fatta særskilt vedtak om det, var det vidare enighet i AU om at vi skal ta i bruk kjønnskvoteering ved utvelging av kader til kurser og skoleringsopplegg, og at kvinnelige kadre skulle prioriteres ved fostringsoppgaver mm.

I disse tiltaka ligger det en erkjennelse fra DSAU at det finnes ei form for kvinneundertrykking i partiet, som det er partiets og partiorganas sin oppgave å bekjempe.

For DSAU, Finn

FRAM FOR LENINISMEN!

FOR EN STERK ØKONOMI I PARTIET!

I løpet av det siste året har SK og spesielt DS gjort flere framstøt for å heve kontingentinngangen. Dette har hatt sin bakgrunn først og fremst i at vi har hatt en betydelig nedgang og svikt i SK's og DS' kontingentinntekter - både i realverdi og i nominelle kronebeløp.

De anstrengelsene DS har gjort, har ført til enkelte resultater. Flere lag har økt sine innbetalinger, og snittet ligger nå en del høyere enn da vi starta opp. Det ser dessuten til at den nedadgående tendensen hos enkelte lag har stoppa. Det er imidlertid en del igjen før vi kan si oss noenlunde tilfredse - før vi kan si at de sentrale organene i partiet har en økonomi som vi kan leve med. Derfor er det nødvendig for DS å fortsette å drive denne saka, og det er nødvendig at de lags og de enkeltkameratene som enda ikke har foretatt en gjennomgang og justering av kontingentene, snarest gjør dette.

Det er først og fremst behovet for å kunne ha kamerater til å jobbe for partiet på heldag, som stiller strenge krav til økonomien. Det å holde folk lønna over partiets budsjett, betyr at vi må ha ganske store inntekter. Endel kamerater har stilt seg skeptiske til om dette er nødvendig, og reist innvendinger mot at SK og DS skal bruke/ ha folk som jobber for partiet på heldag.

Dette er en skapels og en motstand jeg mener det er helt nødvendig vi overvinner. Uten å kunne bruke heltidsansatte - uten å utvikle yrkesrevolusjonære klarer vi aldri å bygge et parti som virkelig kan utfordre borgerskapet og lede arbeiderklassen fram til revolusjon. Uten en organisasjon av profesjonelle folk vil vi forbli hengende fast i amatørismen, og heile tida komme til kort i utviklinga av vår politikk.

Borgerskapet har en hel hær av folk som jobber på heltid for å utvikle politikk for dem, for å markedsføre politikken sin og søre sine ideer, linjer og politikk blandt folket. Borgerskapet har et mektig sentralisert maktapparat til sin rådighet som har til oppgave å konsolidere maktforholda i dette landet, å motarbeide ethvert forsøk på endring. De som innbiller seg at vi skal kunne klare å velte dette apparatet uten engang å ha ei kjerne av folk som er profesjonelle på sitt felt, som kan bruke livet sitt til å skolere seg og til å trene seg opp til det avgjørende slaget; de er i ordet rette forstand idealister.

Vi trenger en sentralisert, tett sammenvevd, og skjult organisasjon drevet på profesjonell vis og leda av og med yrkesrevolusjonære hvis vi skal ha noen sjanse til å hamle opp med borgerskapets maktapparat. For å kunne skaffe oss dette, for å kunne bli trena i den vanskelige kunsten som revolusjonær politikk er, må vi også ha en sterk økonomi slik at ikke kampen for det daglige brødet skal hindre oss i å gi de dyktigste folka den nødvendige treninga og den nødvendige tida for å oppnå dette.

Enkelte sier seg i ord enige i at vi må ha en slik type organisasjon, støtter sentralismen, og innser behovet for å overvinne amatørismen i arbeidet vårt. De frykter imidlertid at folk på heldag skal utvikle seg til byråkrater og degenerere, og prøver å finne andre løsninger. Saken er imidlertid at det ikke finnes noen vei utenom. Det er åpenbart at faren for byråkratisering er til stede - men det er et helt anna problem, og må løses på sin spesielle måte. Vi kan ikke kaste hele organisasjonsmodellen - leninismen - overbord bare for å hindre byråkratisering. Det er en form for ruritanisme som nok kan virke prejudisierende i øyeblikket, men som i praksis (www.akkp.no) betyr å oppgi revolusjonen.

Jeg utfordrer de kameratene som er uenige i dette til å ta penna fatt og legge fram synet sitt her i FK til åpen diskusjon. Jeg mener dette er en svært viktig diskusjon, og det er en livsnødvendighet at partiet vårt står samla og konsolidert på den leninistiske partimodellen. Litteratur å bryne seg på vil kameratene finne i 'Hva MÅ Gjøres?', særleg Kapittel IV.

Og jeg utfordrer de kameratene som fortsatt betaler en kontigent som ligger langt, langt under de minimumssatsene som er gitt i kontigentdirektivet, til å forsvare dette også i en åpen debatt. Eventuellt til å heve kontigentene sine snarest mulig opp på det nivået som trengs for å bygge en virkelig leninistisk organisasjon!

Nik.

SOMMERLEIR:

Viktig melding om sommerleirene i Trøndelag

Det arrangeres kun to vandreleire i Trøndelag i år. Det lykkes oss ikke å skaffe et skikkelig sted til stasjonær leir i tide. DSAU tar sjølkritikk for at dette ikke blei sikra. For å bøte litt på skaden kan vi opplyse at vi allerede nå har sikra oss et flott leirsted til neste år. (Sund folkehøgskola, 1. uke i fellesferien).

Vi oppfordrer de som av helseårsaker eller som har små barn og derfor kun kan dra på stasjonær leir til å dra på leir anna sted i landet.

For alle andre har vi et tilbud om 2 fine vandreleire. Se egen løpeseddel, spre den (flere eks finnes på Oktober og P14) og mobiliser!

Til de kameratene som av en eller annen viktig grunn ikke skal på leir i fellesferien (som at de ikke har ferie..), så har dere muligheten til å dra på Rød Fronts helgeleir på Saltøya 28 - 30 august. Hovedtema blir som på de andre leirene "Hvor går kapitalismen i Norge?", men etter som det da kun er igjenn 14 dager til valget, så vil det sjølsagt sette sitt preg på leiren. Prisen er kr 150 (kr 50 i påmeldingsgebyr) Fristen for påmelding til Saltøya er 15/8 for vandreleirene 26/6. Bruk påmeldings slippen på bak sida av løpeseddelen (opplysningene om Saltøya manglar der, så før dem på) Lever påmelding i i lukka konvelutt merka sommerleir på Oktober, eller gjennom rutina.

For nærmere praktiske opplysninger i i om leirene følg med i KK.

Sommerleiransvarlig i DS.

Atomapasifisme - vår tids "brukne gevar".

I Stortingsdebatten om den sivile beredskapen sa stortingsrepresentant Stein Ørnhøi fra SV at "Det eneste meningsfylte sivilforsvar i dag føler jeg er og blir kampen mot atomvåpen." "Jeg er redd han kunne tilføyd" "Det eneste meningsfylte "forsvar" er nedrusting". *

Det er mye som tyder på at pasifistene og Moskova-revisjonistene i og rundt SV/NKP+DNA med sin kraftige offensiv for "fred og nedrusting" og mot atomvåpen og for et atomfritt Norden er i ferd med å slå inn en farlig pasifistisk bresje som på sikt vil svekke det norske folkets forsvarsevne og vilje. Ved å håne den sivileberedskapen gjennom å foreslå utdeling av morfin-tabletter isteden for bygging av atomsikre bomberom, ved å motarbeide alle tiltak som kan styrke forsvaret ("ikke en øre til det borgerlige Nato-forsvaret"), ved å hamre løs om totaltåtslettelse og et radioaktivt Holocaust, sprer de atomapasifisme og defaitisme. I realiteten har da supermaktene oppnådd det vesentligste. Terrorbalansen og masseødeleggelsesvåpnene har hatt sin politiske effekt og skapt skrekk isivilbefolkningen. Dette igjenn legger grunnlaget for utenlandk aggresjon og okkupasjon og i siste intans kapitulasjon.

Revisjonistene utnytter en reel frykt.

Jeg er sjølsagt ikke blind for de enorme ødeleggende virkningene som kjernefysiske våpen har. Alle jordas folk (jeg ser bort i fra det imperialistiske borgerskapet og deres lakeier i øst og vest) er for at kjernefysiske våpen forbyes og tillintetgjøres, at supermaktene rustet ned og åtnasjonene lever sammen i fredelig sameksistens. Men jeg kan jo sjølsagt ikke lukke øya for at det ikke vil skje så lenge imperialismen består.

Revisjonistenes enorme offensiv ser i dag ut til å forblinde en masse ærlige folk. Patriotet i alle land som ønsker å forsvare den nasjonale sjølstendigheten, men som naturlig nok frykter atomvåpna. En frykt supermaktene og revisjonistene aktivt spiller på.

Vår oppgave som kommunister i ei førkrigstid er ikke å bortforklare eller underslå denne frykten og det er sjølsagt positivt at masse folk reagerer mot det vanvittige våpenkappløpet og ønsker å sloss for fred og nedrustning. Men vi må se i øynene at revisjonistene på en ganske effektiv måte har klart å utnytte denne bevegelsen til å tjene sine egne mål. Dette er ikke en bevegelse som er enestående i Norge. I alle vest-europeiske land dukker det opp forskjellige "freds-^{næsten}initiativ" og overalt er det revisjonistene som trekker i trådene og har full kontroll. Ett eksempel: U-festivalen for et atomfritt Norden på Stjørdal i juli. Sekretær for festivalen er ei kjent KU jente fra Trondheim. Utafor NKP's kontor i Innherredsveien har det i lengere tid hengt en svær veggavis som reklamerer for festivalen.

Stiller vi oss på sidelinja ved ikke å delta?

For det første på sidelinja til hva? Vi er absolutt ikke på sidelinja når det gjelder spørsmålet om krig og fred. AKP m-l, s forsvarspolitik har et langt større oppslutning i folket enn hva vår promille tilslutning på gallupen skulle tilsi. For det andre så tror jeg kamerater som mener vi bør gå aktivt inn i de diverse fredsaksjonene og anti atomvåpen kampanjene og prege dem med vår politikk er helt på sida. Erfaringene fra bl.a Forhånds-lagringsaksjonen i Trondheim er at dette er topp plans dirigerte og u-demokratiske aksjoner hvor SV/NKP og DNA folk sitter med bukta og begge endene

Hva skal vi gjøre?

I motsetning til Ørnhei så mener jeg at bygging av atomsikre tilfluktsrom utdeling av fælkegassmasken og opplæring i ABC-vern er veldig meningsfylt sivilforsvarsarbeid. I motsetning til Ørnhei og Co så mener jeg at utvikling av et sterkt og uavhengig norsk forsvar er et viktig krigsforberedende og krigshindrende tiltak. Et nedrusta Norge derimot vil være langt mer utsatt for Sovjetisk aggresjon og et lett bytte for fienden.

En viktig strategisk oppgave for oss i dag er å forberede folk på å møte krigen såvel politisk, organisatorisk som militært. Vi må arbeide aktivt for at de lidelsene som en framtidig v-krig ganske sikkert, uavhengig av om a-våpen blir brukt i stor stil, kommer til å påføre folket, blir minst mulig. I motsetning til å spre frykt og atompasifisme, må vi vise at et lite land kan nedkjempe en mektig fiende, at en realistisk og materialistisk vurdering av en framtidig v-krig tilsier at en altutslettende atomkrig ikke er det mest sannsynlige, og at vi isteden for å gjøre som strutsen ~~ikke~~ eller å utstyre oss med morfintabletter kjemper for å styrke den sivile beredskapen.

Dette er ikke tomme fraser men en nøktern politikk som vi må mobilisere massene bak. Hvis f vi ikke gjør det og isteden hiver oss på fredsmarsjen, så svikter vi vår historiske oppgave som kommunister.

Men er det gærnt å gå i tog og rope slagord mot atomvåpen? Isolert sett sjølsagt ikke. Jeg mener vi skal sloss for freden og partiet må utvikle både politikk og taktikk for fredsarbeidet, men vi må aldri sette dette opp mot eller tro at det kan erstatte det grunnleggende krigsforberedende arbeidet.

Kamerater! Vi må motstå det revisjonistiske presset, bekjempe atompasifismen og kritisere fredsbevegelsen for ensidighet og strutsepolitikk.

Gustav.

Om forsvarspolitikken - gjennomføringa av lagsdiskusjonen.

Siktemålet med det framlagte materialet er å følge opp uenigheter og u-løste problemer som står i partiet med bakgrunn i den forrige forsvarspolitiske diskusjonen for vel ett år sia, og som er kommet til uttrykk i den løpende debatten i ekstern og intern pressa. Samt taktiske og politiske problemer som har oppstått spesielt i forhold til "fredsbevegelsen".

Materialet peker på 3 hovedområder:

1) Synet på den borgerlige hærem/forsvaret.

Her er det 2 grunnleggende feilaktige syn: a) at hovedspørsmålet i vår militærpolitikk er krav om reformer av det borgerlige forsvaret og b) at det borgerlige forsvaret kan omdannes til et geriljaforsvar.

Når det gjelder a) så vil jeg påstå at partiledelsen sjøl til en viss grad har bidratt til at ~~na~~ den forsvarspolitiske debatt har fått en tendens til slagside, som nettopp har stilt den revolusjonære og strategiske hovedsida ved vår militærpolitikk i skyggen. b) er synspunkter som står i vårt distrikt. Det har bl.a. kommet til uttrykk i noen av rapportene fra den siste forsvarspolitiske diskusjonen. Dessuten mener jeg kamerat T.A. har gitt uttrykk for et lignende syn i en polemikk med bl.a. P.G.C. i KK. (TA utfordres herved til å ta opp og fortsette diskusjonen her i FK).

2) Er folkekrig mulig i Norge?

Her kommer uenigheten til uttrykk bl.a. i synet på bygerilja kontra gerilja krigføring fra baser på landsbygda og i spm. om den sivile motstandskampens rolle/betydning. Det sentrale her er ikke å underslå at sabotasjeaksjoner i byene og sivil motstandskamp generelt er viktige ledd i en folkekrig, men av noen kamerater blir de forsøkt delvis satt opp i mot eller for helt å erstatte den militære motstandskampen og oppbygginga av baser på landsbygda. Sånne ideer dreier seg ikke om en forskjellig vektlegging av sider ved folkekrigen, de retter seg mot sjølve grunnprisippene i den.

3) Nato spørsmålet og forholdet til fredsbevegelsen.

Den viktigste motsigelsen her dreier seg i realiteten om hvorvidt vi tar ~~kan~~ tesen om Sovjet som hovedtrusselen og den sannsynlige krigsutløseren på alvor.

Klarest kommer dette til uttrykk i forslagene om å gjøre "Nato ut av Norge" parola til en viktig aksjonsparole i dag, løserevet fram tid og rom. Samtidig vil jeg hevde at sjølom "materialet" påstår at partiets programmer og holdning i denne saka er helt klar, så har jeg en viss sympati for synspunktene til de kameratene som peker på at Nato medlemskapet blokkerer mulighetene til å få gjennomført en del av de endringene av forsvaret vi krever. Denne diskusjonen, som bl.a. Svein E. tar opp i RF bør vi fortsette og samtidig med tyngde reise kravet om å trekke Norge ut av Nato, s integrerte kommando system (oppn om fredsbev og atompassifisismen, se egen artikkel)

Til sjølve gjennomføringa av lagsdiskusjonen.

DSAU holder fast ved den tidligere utkjørte fristen på 1/10, med rapportplikt i oktober-rutina. Vi veit at flere avd. har planer om å kjøre lagsdiskusjonen før ferien og vil oppfordre flere til å følge etter. Dette fordi tida etter ferien og til valget blir stram og fordi en god del saker oppper seg rundt 1/10.

Til kamerater som etterlyser en mer konkret diskusjon om disse spm., så kan vi opplyse at det på seinhøsten eller vinteren vil komme matriale og planer for en lagsdiskusjon om dette.

DSAU vil innskjerpe rapport plikten. DS og SK har stort behov for å oppsumere diskusjoeser om disse sentrale pol. spm., og grundige lagsrapporter som inneholder motsigelser, kommentarer o.l. er et veldig viktig ledd i dette arbeidet.

I tillegg til de 2 spm. som står på det utleverte materialet (fra april-rutina) seiler diskusjonen om atomvåpen og atompassifisme opp. Vi ber laga vurdere følgende tilleggsspm. til diskusjonen: Hva slags holdning og taktikk skal vi ha til fredsbevegelsen generelt og kampanjen mot atomvåpen og for atomvåpenfri sone i Norden spesielt?

Lykke til!

Kameratslig hilsen

Gustav i DSAU.

SVAR TIL ØIVIND, DS

som beklagligvis kommer noe seint, men er like viktig for det, ang. denne overføringssaka.

Først - jeg reagerer virkelig på svaret jeg får fra DS på kritikken min, det slår kort og godt fast at: "Vi må holde oss til fakta, og kritisere feila, og ikke bare kritisere i vilden sky, uten å ta hensyn til hva som virkelig har skjedd"

Jeg mener det mest nærliggende måtte være at dere stilt noen spørsmål i forbindelse med kritikken som: Hvorfor jeg kritiserer, hvorfor jeg mener at jeg ikke er blitt kontakta, kan det ha oppstått feil/misforståelser osv. I stedet for slår altså Øivind fast at jeg kritiserer i vilden sky og kommer med endel fakta for å begrunne det!

Det er tydelig en del misforståelser i denne saka, men også praksis og en del fakta som trenger å bli belyst og kritisert. Øivind skriver at partikameraten (P) som hadde ansvaret for overføringer diskuterte overgang til partiet med meg våren-80. P stoppa meg på Elgeseterbrua et par dager før sommerferien, og sa at hun hadde hørt at jeg skulle bli med i partiet fra høsten av. Jeg bekrefta het, og så særlig mye mer ble ikke sagt om det der. Det var ingen diskusjon, og P ga heller ikke uttrykk for at dette var noen kontakt (Jeg trodde h hun bare visste det gj. felles kjente)

Og jeg må bare beklage at jeg aldri oppfatta den samtalen som den kontakten jeg skulle få for å bli med i partiet. Jeg regnet med at den ville være i form av at jeg ble oppsøkt, informert og event. diskutert med.

P mener at jeg hadde sagt at jeg ville tenke meg om, og ikke være med med en gang, og at jeg sjøl kunne kontakte folk i KF når jeg hadde bestemt meg. Her er det tydelig misforståelser ute og går.

for å ta det første først: Jeg mener jeg bekrefta at jeg skulle bli med. At P ikke oppfatta det slik mener jeg er enda atterre grunn for DS til å følge opp saken og kontakte meg på nytt. Øivind mener også at DS kan kritiseres for dette, men forklarer og mener samtidig at P ikke kunne jobbe videre med saken, og at det er feil at andre aktuelle partikamerater skulle få navnet mitt for at de kunne komme i kontakt med meg! Dette mener jeg må bli ei helt misforstått sikkerhetslinja. Det trengs jo ikke være stort mer enn en som fikk navnet mitt - og jeg mener det er langt viktigere at medlemmer blir fulgt opp, tatt vare på og diskutert med, enn at de pga en slik form for sikkerhet bare glir ut av partiet, i verste fall. Jeg håper at dette ikke er vanlig praksis!

Derimot er det andre ting når det gjelder sikkerheta som er viktig, bl.a. at en sjøl ikke skal ta kontakt, men vente til en blir kontakta. P må derfor ha misforstått meg når hun mener at jeg har sagt at jeg sjøl kunne kontakte folk i KF, for slik har jeg aldri forstått at jeg skal gjøre - ganske innlysende også synes jeg. I tilfelle jeg hadde sagt det, har jeg nemlig aldri hatt noen grunn for å komme med kritikken min. Her er det jeg savnar ett av spørsmålstegna fra DS

Jeg har nær kontakt med partikameratene i KF-ledelsen ja, men det er i forbindelse med kvinnepolitiske spørsmål, ikke partiarbeid. Og jeg mener et partikameratene i KF-ledelsen ikke skal ha i oppgave å følge opp partikamerater som Øivind antyder, det er absolutt et arbeidsområde som DS må kunne dekke. Jeg mener det er helt feil at partikameratene i KF-ledelsen skal bli kritisert og pålagt ansvar i denne saka, jeg mener ansvaret ligger hos DS, og dit må også kritikken gå.

Et par ting til slutt: jeg skrev at ryktet sier at overføringer tar lang tid når folk kommer flyttende til nye plasser, og at jeg syntes mitt var noe oketrent siden jeg fortsatt var i samme byer. Øivind mener at det er feil og gir eksemplær på det, og hvis ryktet sier noe annet ville det vært artig å få det belagt med ihvertfall ett eksempel, sier han. Samtidig avslutter han med at DS har endel problemer mht overføringer. Til det er å si at jeg har flere eksempler - og at jeg ikke hadde argumentert med det i innlegget mitt hvis jeg ikke hadde hørt det!

Når det gjelder etterlysninga jeg hadde på papirene på om meg, regnet jeg sjølsagt ikke med at de var brent siden jeg ikke hadde fått kontakt enda - så at de var blitt borte var en naturlig konklusjon å trekke.

Hilsen F.

OM REKRUTTERING AV TIDLIGERE NKS'ERE.

Jeg er enig i at formuleringen "kritisere i vilden sky" var feilaktig. Men det må med for å gjøre bildet fullstendig at vi (DS) tok kontakt med deg da vi fikk brevet, og ville diskutere dette nærmere. Vi mente det var feil at du ikke var kontakta som jeg skreiv i innlegget. Det blei da endel fram og tilbake, og vi fikk svært kort tid til å svare, og det blei litt skarpt i kantene. Glemmes bør vel heller ikke at du insinuerte at vi hadde latt SIFO få papirene om deg.

OK, så til innholdet. Det er helt klart at partiet i alt for liten grad har klart å gå på å følge opp medlemmer og fostre dem. Her har vi også store problemer i Trondheim. Det er også klart at vi har problemer i forbindelse med overføringer av partimedlemmer. Dette ender pga byråkrati, men også alt for sein beskjedgivning i mange tilfelle. Eks Vi fikk nettopp (i mai) beskjed om en overføring - et medlem var flytta til Østlandet - ved juletider (for 5 måneder siden) - da kan jo overføringer ta en viss tid.

I denne saka er det helt klart at det har vært en endel misforståelser. F og P er klart uenig om hva som har skjedd/blitt sagt i forbindelse med deres kontakt.

Imidlertid må det være helt klart at medlemmer av NKS ikke er medlemmer av AKP(m-l), og at det ikke er noen overføring som skjer. Det virker som F blander litt sammen her. Det er riktignok sånn at en god del tidligere NKSere søker medlemskap i AKP, og blir stort sett tatt opp, men det er ingen automatikk, og det er svært vekslende fra kull til kull hvor stor % som søker medlemskap i AKP. Skjemaet som endel NKSere fyller ut før de slutter er ikke noen eskad, men et ønske om å få kontakt.

Og da kommer vi inn på flere sider av svaret til F. Jeg mener at partikamerater i KF ledelsen har en klar plikt til å prøve å utvikle frontmedlemmene til å bli kommunister og partimedlemmer (Som alle p-medlemmer har overfor folk i sitt omland) Parti-medlemmene i KF-ledelsen har så vidt jeg veit vært med på m-l-frakasjon (AKP-NKS-RU) i KF, sammen med F, og visste således at F burde være svært aktuell som partimedlem når hun sluttet å studere.

Det vanligste når NKSere slutter å studere er faktisk at kamerater som jobber sammen med dem politisk (og kjenner dem) rekrutterer dem til partiet.

Til slutt, som du sier. Du skreiv i forrige innlegg at ryktet sa ikke at overføringer, men kontakt mellom partiet og NKSere som slutter å studere tok lang tid. Det var det jeg gjerne ville ha eks på - ikke overføringer, det er noe helt anna.

I alle fall må vi prøve å bedre rutineene ved kontakt med NKSere som slutter å studere, sjøl om jeg håper ^{at} dit tilfelle er et unntak (men jeg vil legge mer vekt på å prøve å gjøre noe med overføringer som jeg veit er et problem)

Kameratalig hilsen
Øivind.

TOM SIDE

TOM SIDE